

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Illius laudes, æstimatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

scandala nobis; præcidamus eos ab anima nostra, quasi non amicos, sed adversarios salutis nostræ. Origenes tr. 5. in Math. 18. Genuinè hæc metaphora petita est à Chirurgo. q. d. sicut læsi, & ægri, curant, ut chirurgus membrum, etiam nobilissimum, & summè necessarium, quale est dexter oculus, & manus, excindat, si inde pendeat totius corporis salus: ita & vos, o Fideles mei,

monco, ut quodvis damnum prius subeat, quàm culpam, præsertim lethalem, committatis: ut scilicet quicquid vobis est offendiculo, trahitque ad peccatum; licet tam charum sit, & necessarium, quàm dextera manus, vel dexter oculus, id planè resecetis, quantumvis incommodum, & doloris, vobis inferat. Cornelius hic. Vide Societas mala.

TITULUS XII. SCIENTIA.

§. I.

Laudes, æstimata &c.

Propterea captivus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam. II. 5. 13. scilicet spiritualium. S. Thomas Aqu. in 1. Cor. 12. Lect. 1.

Lux animæ est, eruditio. Philo Sacr. legis alleg. 1. 2.

Lapidibus quoque insensibilior est homo, qui est tinctus ignorantia. Clem. Alex. adhortat. ad gentes.

Tu orbis lumen, magna vox, & tuba; doctrinæ palatium. S. Gregor. Naz. de S. Basilio ep. 10.

Illud quidem inter omnes sanæ mentis homines constare arbitror; eruditionem inter mundana bona primum locum tenere. S. Greg. Naz. or. 30. in laudem Basilii.

Scientia, gladius spiritualis est in manu potentis. Hæc est pera, in qua David tres limpidissimos lapides posuit, quibus Goliath prostravit. 1. Reg. 17. Hæc est asina mandibula, quæ Samsoni mille hostium stragem fecit. Judic. 15. 15. Hic est vomer ille aratorius, quod Samgar sexcentos Philisthæos occidit. Judic. 3. 13. Blesens. ep. ad Octavianum E. R. Card.

Alphonfus Rex Arag. divites sine culturâ literarum, aureum vellus appellare solitus est. Suetonius 1. 3.

Literæ, magnum in paranda virtute adjuvmentum, vel in parata ornamentum. Lips. ep. 8.

Joannes Casimirus Princeps elector Palatinus, dicere solitus: plus se unius docti calamò, quàm decem indoctorum gladiò, posse. Masenius 1. 2. arguitur.

§. II.

Scientia vera, & sancta, quæ?

Sequere me. Matth. 8. 22. Summi consilii est, sequi Christum. Ars est artium, & scientia scientiarum, infallibilis est, simpliciter sequi, nemine requisito. Sim. Cass. 1. 9. c. 16.

S. Laurentii Justiniani Axioma erat: veram scientiam esse, scire hæc duo. Deum esse omnia, & se nihil. Bollandus 8. Jan.

Primum est scientiæ studium; quærere Deum; deinde honestatem vitæ cum innocentia operum. S. Isidorus 1. 2. sent. c. 1.

§. III.

Scientiæ origo, & media consequendi eam.

Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me. Pl. 118. 66. Quia scientia non habetur, nisi præcedat disciplina: nec disciplina, nisi

præcedat bonitas: & sic per bonitatem, & disciplinam, inest nobis scientia. S. Bonavent. hic. Si quis voluerit voluntatem eius facere.

Joan. 7. 17. Amplissima Schola ad cognoscendum omnibus patet sola bona voluntas. Sicut bona dispositio gustûs dat gustui discernere differentias saporum; sic bona dispositio voluntatis dat intellectui discernere doctrinam ex Deo, à doctrina, quæ non est ex Deo. Cajetan. hic.

Quamvis cæcos quis spiret, & Darios; litteræ marisupium non sequuntur: sudoris comites sunt, & laboris: sociæ jejuniorum, non saturitatis; continentia, non luxuria. S. Hieron. ad Parnmachium, & Marcellinum Apol. advers. Rufinum 1. 1.

Absque munditia animi, & vitæ sanctitatis æmulâ, possibile non est, sanctorum dicta intelligere. S. Athanas. Alex. de Incarnatione verbi.

Non potes nosse verba Pauli; nisi habeas spiritum Pauli. S. Bonaventura hexam. 1. 2. 2.

S. Augustinus lib. de ordine, loquens de virtute unitatis, quam inquit, & facit amicitia; non dubitat ponere quamlibet scientiam ex amicitia, & unitatis, appetitu manasse. Gerson tr. de Cant. originali ratione.

§. IV.

Scientiæ abusus.

Alii sunt, qui scientiâ non utuntur ad utilitatem proximi, sed ad nocumentum; studentes diligenter in his, quæ possunt turbare electiones; appellare contra majores, prælatos suos; & similia multa: abutentes jure ad injuriam. B. J. Humb. 1. 69.

Ut in pluribus; quanto sunt majoris scientiæ, tantò sunt peioris conscientia. S. Vincent. Ferr. 1. 3. D. 2. Adv. sicut non est proditor peior, quàm qui plus scit de secretis ejus, quem perdere vult: ita non sunt Christi, Ecclesiæ, veritatis, peiores proditores; quàm qui per scripturas, vel ingenium, plura sciunt. Broymard scientia.

§. V.

Scientia vana, mala &c.

Quid prodest, clavem habere auream, id est, intellectum bonum, vel scientiam magnam; si januam non aperiat? S. Aug. de doctr. Christ. 1. 4.

Scientia sanctorum est, hic temporaliter cruciari, & delectari in æternum; & in contrarium, scientia malorum relabitur. Alia est scientia Mundi, quæ docet vanitatem; & alia scientia carnis, quæ docet voluptatem: illa tanquam pater, illa tanquam mater nobis est. Sicut enim mater filio suo semper optat quietem, & omnem prorsus laborem claudit à filio suo; sic caro incrassata, impinguata, dilatata, recalcit-